

Założenia wstępne

- I. Raporty o poziomach działalności mają być wprowadzane przez Krajową bazę. Może być potrzebna regulacja przejściowa na wypadek, gdyby system KB nie był na to przygotowany w terminie złożenia pierwszego raportu tj. w lutym 2021 r. (system musiałby być gotowy w zasadzie w grudniu br., żeby podmioty od początku 2021 r. mogły wprowadzać raporty).
- II. Ponieważ raport w nowej koncepcji Rozporządzenia KE 2019/1842 o poziomach działalności (RPD) ma podlegać weryfikacji przyjęcie, że byłby on wprowadzany przez KB jest równoznaczne z tym, że sprawozdania z weryfikacji musiałyby być przedkładane również w taki sposób.
- III. O ile mamy opanowany system uwierzytelniania prowadzących instalacje objęte systemem w środowisku KB (prowadzący instalacje składają również raporty o wielkości emisji w KB), należy przewidzieć dodatkowe prace związane z uwierzytelnianiem weryfikatorów, którzy będą weryfikowali raporty i wprowadzali do KB wspomniane sprawozdania z weryfikacji.

Projekt

Art. 1. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2020 r. poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331 przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 28 lutego każdego roku wstępny raport o poziomie działalności w każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, o którym mowa w art. 3 ust. 3 akapit 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20), zwanego dalej rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842, w przypadku, gdy to tej daty nie zostanie przedłożony raport, o którym mowa w ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 1, przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 31 marca każdego roku raport o poziomach działalności, zwany dalej „raportem o poziomie działalności”, wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2018/2067.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1a, przedkłada także prowadzący instalację, która powstała w wyniku podziału albo łączenia instalacji, na zasadach określonych w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prowadzący instalację nową składa do Krajowego ośrodka raport i sprawozdanie z weryfikacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu rozpoczęcia normalnej działalności.

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Raporty wraz ze sprawozdaniem, o których mowa w ust. 1 i 1a, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, przy użyciu dostępnych w niej formularzy, w sposób przewidziany dla raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy.”,

f) uchyla się ust. 5,

2) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu:

„**Art. 64a.** 1. Krajowy ośrodek ocenia raport o poziomie działalności i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu zgodnie z zasadami, o których w art. 7-12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/1842, w przypadkach, wskazanych w tym przepisie.

3. Podczas dokonywania oszacowania, o których mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:

1) prowadzącego instalację do:

a) złożenia wyjaśnień,

b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/1842 powinien zawierać raport o poziomach działalności;

2) weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067

- w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację lub weryfikatora przeprowadza się za pośrednictwem Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji.

4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:

- 1) zezwoleniu na emisję gazów cieplarnianych;
 - 2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3;
 - 3) sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1;
 - 4) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.
5. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/1842 w odniesieniu do instalacji.

Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji, o którym mowa w ust. 1, z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub 6 tego rozporządzenia dokonuje dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach.

3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przestąnek stosowania korekt, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację przeprowadza się za pośrednictwem Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji.

4. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o:

- 1) całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji;
- 2) dostosowanej liczbie uprawnień do emisji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2;
- 3) instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2.

5. Minister właściwy do spraw klimatu poleca Krajowemu ośrodkowi wstrzymanie wydania uprawnień do emisji przydzielonych na kolejny rok okresu rozliczeniowego prowadzącym instalacje, w odniesieniu do których trwają czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 3 do czasu zakończenia tych czynności.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informację o całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji i dostosowanej liczbie uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 4.

7. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji i dostosowanej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji.

8. Jeżeli w danym roku wydano na rachunek operatora w rejestrze Unii uprawnienia do emisji w liczbie większej niż jest to wskazane w informacji zamieszczonej na podstawie z ust. 6, nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji podlegają zwrotowi. Przepisy art. 18 ust. 2-6 i art. 19 stosuje się odpowiednio.

4) art. 65 i 66 uchyla się.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1447) w art. 6 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) poziomach działalności na poziomie podinstalacji oraz inne dane zawarte w raportach dotyczących poziomów działalności, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności, oraz w sprawozdaniach z weryfikacji na temat raportu dotyczącego poziomu działalności sporządzonych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;”.

Przepisy przejściowe:

Art. 3.

1. Prowadzący instalację, któremu przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331 przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. roczny raport o poziomie działalności w każdej podinstalacji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20). W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.

2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada się w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych i w postaci papierowej, na formularzu zamieszczonym na stronie Krajowego ośrodka. Przedłożenie raportu i sprawozdania w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem zaufanym lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym uznaje się za dochowującą formy papierowej.

Art. 4. 1. Ustawa wchodzi w życie w terminie

2. Przepisy art. 64 i 64a ustawy zmienianej w art. 1 wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2022 r.

Uzasadnienie do zmiany ustawy o ETS dotycząca wykonania rozporządzenia Komisji 2019/1842 w sprawie dostosowań przydziałów uprawnień ze względu na zmiany w poziomach działalności

Dyrektywa 2003/87/WE ustanawia system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii w celu wspierania redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo. W art. 10a dyrektywy dopuszczono możliwość przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji instalacjom objętym systemem, przy czym dla okresu 2021-2030 zostały w tym zakresie wprowadzane przepisy w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331.

Istotne znaczenie z perspektywy realizacji celów dyrektywy ma także postulat, aby przydział uprawnień był dostosowany do zmieniającej się sytuacji w poszczególnych instalacjach i aby odzwierciedlał rzeczywisty poziom działalności instalacji. Zmiany te są następstwem zmian poziomów działalności w instalacji. Z tego powodu art. 10a ust. 19 dyrektywy wprowadził mechanizm tzw. „dynamicznej alokacji”, który dostosowuje przydział uprawnień do emisji do poziomu działalności, czyli do wielkości produkcji. Aby zrealizować zasady dynamicznej alokacji, każdy prowadzący instalację, który wystąpił o bezpłatny przydział uprawnień do emisji zgodnie z art.10a dyrektywy, zobligowany został do uzyskania zatwierdzenia przez właściwy organ planu metodyki monitorowania wielkości produkcji i do corocznego składania podlegającego weryfikacji rocznego raportu dotyczącego poziomu działalności każdej podinstalacji (zwanego dalej „raportem dotyczącym poziomu działalności”). Na podstawie tych danych organy państwa mają ocenić, czy zachodzi konieczność dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w następnym roku okresu po złożeniu raportu.

W dniu 31 października 2019 r. Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie wykonawcze 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiające zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany

w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z dnia 4.11.2019, str. 20) – dalej: „rozporządzenie 2019/1842”. Rozporządzenie to ustanawia jednolite w całej Unii kryteria i zasady przeprowadzania dostosowania przydziałów uprawnień do emisji.

Rozporządzenie 2019/1842 zastępuje regulacje przyjęte w decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które wskazywały sposób realizacji obowiązków sprawozdawczych przez prowadzących instalacje w kończącym się okresie rozliczeniowym (2013-2020).

Przepisy rozporządzenia 2019/1842 ustanawiają nie tylko szczegółowe wymagania dotyczące raportowania w zakresie poziomów działalności na poziomie każdej podinstalacji wyodrębnionej w ramach instalacji objętej systemem, ale także wskazują na możliwość nałożenia na prowadzących instalacje obowiązku posługiwania się szablonami elektronicznymi lub określonymi formatami plików, aby zapewnić jednolite i spójne zasady przekazywania tych informacji (art. 3 ust. 3 akapit 5). Podkreślenia wymaga, że obowiązki sprawozdawcze odnoszą się wyłącznie do prowadzących instalacje, które uzyskują przydział darmowych uprawnień do emisji, i mają one na celu, jak wspomniano, dostarczyć informacje niezbędne do ustalenia jaki przydział uprawnień do emisji powinien uzyskać w danym roku prowadzący instalację.

Projekt ustawy zakłada, że raporty dotyczące poziomu działalności będą przedkładane do Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (dalej „KOBiZE” lub „Krajowy ośrodek”), który już obecnie realizuje zadania związane z przyjmowaniem i oceną wniosków o przydział uprawnień do emisji, jak również opiniowaniem planów metodyki monitorowania danych, zasadniczo więc weryfikuje proces gromadzenia danych na potrzeby ustalenia przydziału uprawnień do emisji na etapie zatwierdzania planów metodyki, a także gromadzi dane wynikowe z tego procesu. W konsekwencji zatem zasadne jest, aby to KOBiZE przyjmował raporty dotyczące poziomu działalności, które opracowywane są w oparciu o zasady zatwierdzone w planie metodyki monitorowania.

Proponuje się, aby raporty dotyczące poziomu działalności były wprowadzane do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, którą prowadzi i utrzymuje KOBiZE.

Już na gruncie obowiązujących przepisów dotychczasowe informacje o rzeczywistych lub planowanych zmianach zdolności produkcyjnej, zmianach w poziomie działalności oraz o zmianach w działaniach instalacji w danym roku w podziale na podinstalacje albo o informacje braku takich zmian, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o systemie handlu, przedkładane są za pośrednictwem Krajowej bazy, proponuje się przyjęcie analogicznego rozwiązania w odniesieniu do raportów dotyczących poziomu działalności.

Roczny raport będzie wprowadzany do Krajowej bazy na elektronicznych formularzach dostępnych w systemie informatycznym tej Bazy w trybie bezpośredniego połączenia z siecią. W tym zakresie proponuje się utrzymanie istniejącego rozwiązania, niemniej zakres i sposób realizacji tego obowiązku sprawozdawczego ulegnie zasadniczym zmianom. Proponuje się również, aby na wypadek braku dostępności w Krajowej bazie w pełni

działającej infrastruktury informatycznej do wykonywania obowiązku raportowania w roku kiedy po raz pierwszy obowiązek ten będzie realizowany, tj. w pierwszym kwartale 2021 r., możliwe było przedkładanie raportów w postaci dokumentów elektronicznych i w postaci papierowej. Projekt zawiera propozycję przepisów przejściowych w tym zakresie

Jednocześnie zakres informacji przekazywanych w raportach dotyczących poziomu działalności będzie wzorował się na szablonach formularzy raportów, które opracuje Komisja Europejska. Obecnie trwają prace zmierzające do ustalenia wzoru formularza raportu, w których uczestniczą przedstawiciele państw członkowskich i KE.

Zgodnie z rozporządzeniem 2019/1842 dane zebrane od prowadzących instalację powinny odzwierciedlać rzeczywiste informacje na temat działalności instalacji. Kluczowe znaczenie ma tu kryterium rzetelności przekazywanych danych, które zapewnia nie tylko poddanie ich niezależnej weryfikacji, ale również mechanizmy kontroli, które mają zapewnić organy państwa członkowskiego.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że rozporządzenie 2019/1842 wymaga poddania corocznie przekazywanych raportów dotyczących poziomu działalności obowiązkowi weryfikacji na zasadach określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji 2018/2067. Oznacza to, że każdy raport będzie musiał zostać poddany ocenie weryfikatora, który w opracowywanym sprawozdaniu z weryfikacji musi ocenić zgodność przedstawionych informacji z wymaganiami planu metodyki monitorowania, a także wymaganiami rozporządzenia delegowanego Komisji 2019/331, oraz rozporządzenia wykonawczego 2019/1842.

Sprawozdania z weryfikacji raportów dotyczących poziomu działalności będą przedkładane w taki sam sposób jak raporty, tj. poprzez dedykowany moduł sprawozdawczości utworzony w Krajowej bazie.

Dodatkowo w przypadkach wskazanych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2019/1842 właściwy organ państwa członkowskiego zobowiązany jest do zachowawczego oszacowania wartości parametrów dotyczących danych podstawowych w odniesieniu do poszczególnych podinstalacji, którym przydzielono uprawnienia. Projektowana ustawa przewiduje powierzenie tego zadania (dotyczącego zachowawczego oszacowania) Krajowemu ośrodkowi. W celu uzyskania informacji i danych niezbędnych do przeprowadzenia oszacowania parametrów dotyczących danych podstawowych, KOBiZE będzie mógł wystąpić do prowadzącego instalację o złożenie wyjaśnień lub przedstawienie informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności.

Dokonując oszacowania, wartości parametrów dotyczących danych podstawowych poszczególnych podinstalacji Krajowy ośrodek będzie mógł również wziąć pod uwagę informacje i dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w: 1) zezwoleniu na emisję gazów cieplarnianych; 2) raporcie na temat wielkości emisji i sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu; 3) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

Dodatkowo, ponieważ czynności związane z oceną raportu dotyczącego poziomu działalności dotyczą również sprawozdania z weryfikacji, KOBiZE będzie upoważniony do

wystąpienia do weryfikatora, który sporządził sprawozdanie z weryfikacji raportu, o przedłożenie wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

Oszacowane wartości parametrów dotyczące danych podstawowych w odniesieniu do każdej podinstalacji KOBiZE wprowadzi do Krajowej bazy.

Ponieważ zgodne z dyrektywą zmiany przydziałów do emisji mają być realizowane w sposób jednolity i niedyskryminujący, z uwzględnieniem odpowiednich wzrostów i spadków produkcji, dostosowanie przydziałów uprawnień w okresie 2021-2030 będzie następowało z zachowaniem określonych dyrektywą progów (+/- 15%), w oparciu o średnią kroczącą z okresu dwóch ostatnich lat. W konsekwencji ocenę przesłanek przeprowadzenia dostosowań przydziałów uprawnień do emisji będzie corocznie rozpoczynało wyznaczenie średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji w okresie ostatnich dwóch lat. Wyznaczenie średniej kroczącej nastąpi na podstawie informacji przekazywanych w raportach dotyczących poziomu działalności. Średni poziom działalności każdej podinstalacji będzie ustalał KOBiZE na podstawie otrzymanych informacji na temat raportu o poziomie działalności w odniesieniu do dwóch lat poprzedzających wydanie uprawnień do emisji na dany rok w nowym okresie rozliczeniowym. Dla 2021 r. informacje o poziomach działalności będą zbierane w odniesieniu do lat 2019 i 2020. Z tego powodu w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. prowadzący instalacje, którym przydzielono uprawnienia do emisji na kolejny okres 2021-2025, zobowiązani są przedłożyć raporty dotyczące poziomu działalności według wymagań przewidzianych w rozporządzeniu 2019/1842 za lata 2019-2020.

W oparciu o informacje zawarte w raportach dotyczących poziomu działalności Krajowy ośrodek każdego roku będzie dokonywał porównania średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji, z historycznym poziomem działalności przyjętym do określenia początkowego przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji 2019/331. Jeżeli z porównania wyniknie uzasadnienie do zastosowania dostosowania przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w art. 5 i 6 rozporządzenia 2019/1842, dostosowanie przydziału nastąpi w sposób wskazany w tych przepisach.

Krajowy ośrodek uzyskał dodatkowo upoważnienie do kierowania wezwania prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowania. Z rozporządzenia 2019/1842 wynika, że w trakcie oceny przesłanek stosowania dostosowania należy wziąć pod uwagę zmiany w poziomie działalności, które są następstwem stosowania energooszczędnych technologii, zmiany w zakresie dostaw ciepła, odzyskiwania energii gazów odlotowych itd. Dlatego też na gruncie tego rozporządzenia właściwy organ został upoważniony do wykorzystywania w trakcie oceny przesłanek stosowania dostosowania również innych informacji, o których przedłożenie zwrócił się do prowadzącego instalację. W konsekwencji upoważnienie to zostało przypisane Krajowemu ośrodkowi.

Projekt przewiduje przy tym, że wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację w toku procedury oceny raportów dotyczących poziomu działalności, a także wyjaśnień i informacji przekazywanych w trakcie badania przesłanek

stosowania dostosowania przydziałów uprawnień do emisji, będą realizowane za pośrednictwem Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji. Przyjęcie takiego rozwiązania jest podyktowane potrzebą zapewnienia szybkiej komunikacji z prowadzącym instalację przy wyjaśnianiu wątpliwości i pozyskiwaniu niezbędnych informacji. Zgodnie bowiem z rozporządzeniem 2019/1842 dopóki właściwy organ nie ustali, że nie ma wymogu dostosowania przydziału uprawnień do emisji (co może nastąpić dopiero po przedłożeniu zweryfikowanego raportu dotyczącego poziomu działalności, ustaleniu, że nie występują przesłanki do oszacowania wartości parametrów dotyczących danych podstawowych i nie zachodzi podstawa dostosowania początkowego przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w art. 5 i 6 rozporządzenia 2019/1842), organ państwa członkowskiego może wstrzymać wydanie uprawnień do emisji. Zgodnie z proponowanymi przepisami, jeżeli w odniesieniu do danych instalacji nadal będą trwać czynności zmierzające do zachowawczego oszacowania wartości parametrów, Krajowy ośrodek, na polecenie ministra właściwego do spraw klimatu, wstrzyma wydawanie im uprawnień.

W wyniku porównania średniego poziomu działalności w podinstalacji z historycznym poziomem działalności przyjętym do określenia początkowego przydziału uprawnień do emisji oraz dokonanego w jego następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w art. 5 i 6 rozporządzenia 2019/1842, zostanie opracowana informacja o całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji lub dostosowanej liczbie uprawnień do emisji, którą minister właściwy do spraw klimatu przekaze Komisji Europejskiej.

Minister właściwy do spraw klimatu zostanie upoważniony do ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informacji o wydawanej w danym roku całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji lub dostosowanej całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji.

Rozporządzenie 2019/1842 obliuguje również państwa członkowskie do wyegzekwowania zwrotu uprawnień do emisji, jeżeli w danym roku prowadzącemu instalację wydano na rachunek w rejestrze Unii uprawnienia do emisji w liczbie większej niż jest to wskazane w informacji zamieszczonej w BIP. Zwrot nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji będzie zasadniczo realizowany na podstawie procedury uregulowanej art. 18 i art. 19 ustawy.